

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒
ปีการศึกษา ๒๕๖๖

นางสาวกรรณิการ์ แข็งการเขตร

โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เล่มนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก นางสาวจรรุชา สมศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองห้า ที่ให้การสนับสนุน และอำนวยความสะดวก ในการศึกษาค้นคว้า ให้สำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนางสาวมณีพร บุญสุข ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนคลองห้า ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ตลอดจนแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนงานเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ขอขอบคุณคณะครู นักเรียนโรงเรียนคลองห้าและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการทำงานในครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าของงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาและทำงานจนสำเร็จ

กรรณิการ์ แข็งการเขตร

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๖๖
กรณีศึกษา	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง) ปีการศึกษา ๒๕๖๖
ชื่อผู้วิจัย	นางกรรณิการ์ นิราศภัย ตำแหน่ง ครู
สถานศึกษา	โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง)
ประจำปีการศึกษา	๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง) ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน ๔ ชุดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ทำในชั่วโมงเรียน และได้ทำการนำผลคะแนนในแต่ละชุด มาหาค่าร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผลจากการเรียนรู้โดยการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น และทำให้ได้เน้นวัดผลรวมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่เน้นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ทำให้สื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพโดยบันทึกเป็นวรรณคดีอันล้ำค่า ควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์สืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึงมีความสำคัญ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาจนเกิดทักษะเพื่อให้ติดต่อระหว่างชนในชาติ ภาษาเป็นสื่อของความคิด และความคิดที่มีคุณภาพย่อมเกิดจากความคิดที่เป็นกระบวนการ นั่นคือผู้คิดต้องมีทักษะการคิดหรือกระบวนการคิด ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การฟังและการอ่านเป็นทักษะการรู้เรื่องราว ส่วนการพูดและการเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ การฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างมีคุณภาพ (กรมวิชาการ, ๒๕๔๖ : ๑๘๑)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวดที่ ๔ มาตรา ๒๒ ได้เน้นถึงการเรียนการสอนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์เป็นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และมาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ กำหนดให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ ดังนี้ ข้อ ๒ “จัดกระบวนการเรียนรู้โดย ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา” ข้อ ๓ “จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง” (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๘ : ๔)

เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้พัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ

มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานด้านผู้เรียน ในมาตรฐานที่ ๔ ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดเกณฑ์การจบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกณฑ์ที่ ๒ ผู้เรียนต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จุดหมายของหลักสูตร ข้อ ๒ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการ

อ่าน รักการเขียน และรักการศึกษาค้นคว้า ข้อ ๔ มีทักษะกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและทักษะในการดำรงชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๕ : ๑๘)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๑ มีการตอบสนองต่อหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยจัดทำนโยบายการพัฒนาบุคลากรทางด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยกำหนดเป้าหมายและวิสัยทัศน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ทักษะในการสื่อสาร นำความรู้ ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง)ได้มอบหมายให้ครูแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร พบปัญหาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระและที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งได้จากผลการทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนในเรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด นักเรียนจำนวน ๒๑ คน นักเรียนผ่านเกณฑ์ การประเมิน จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ร้อยละ ๖๐) จากผลการทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนในเรื่อง การเขียนเรื่อง ปรากฏว่า นักเรียนไม่สามารถเขียนเรื่องได้ตรงตามประเด็นหรือหัวข้อที่กำหนดและได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ครูกำหนด ซึ่งการเขียนมีความสำคัญมากในการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีกทั้ง การทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ก็จะมีการทดสอบการเขียนเรื่องด้วย ผู้วิจัย ในฐานะที่เป็นครูสอนประจำวิชาภาษาไทย ได้ศึกษา คิดค้น หาวิธีการ เทคนิคการสอน นวัตกรรมที่จะนำมาแก้ปัญหา ดังกล่าว เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และยังเป็นการฝึกทักษะการคิดให้กับนักเรียนอีกด้วย จึงได้พัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นการวางพื้นฐานทักษะการเขียนที่ดีแก่นักเรียน ในการพัฒนาทักษะการเขียนและการคิดให้มีประสิทธิภาพทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑.๓ ขอบเขตการศึกษา

๑.๓.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง) อำเภอคลองหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวนนักเรียน ๒๑ คน

๑.๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัฎราชวราราม)อำเภอคลองหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ จำนวน ๒๑ คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๑.๓.๓ ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ จำนวน ๕ ชั่วโมง
ทั้งนี้ รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบหลังเรียน

๑.๓.๔ เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแก้ปัญหาการเขียนโดยใช้
กระบวนการบันได ๔ ขั้น

๑.๔ สมมุติฐานการศึกษา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสูงขึ้น

๑.๕ ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ เพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำ
พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง การเขียน
เชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้ แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำมาใช้ฝึกกับนักเรียนในชั้น
สรุปของบทเรียนแต่ละครั้ง

๒. การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดและประสบการณ์ ออกมาเป็นลายลักษณ์
อักษร

๓. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการและ
ประสบการณ์ที่มีความแปลกใหม่หลากหลายทางความคิด โดยใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม

๔. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น จำนวน ๒ แบบฝึก

๕. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้น นำไปสอนและทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐

๘๐ ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบฝึกทักษะ และการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๘๐ ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๖. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

๗. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

๒. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสูงขึ้น

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้รายงานได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑.๒ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๑.๓ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

๑.๔ เอกสารที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

๒. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ งานวิจัยในประเทศ

๒.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

๒.๓

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

สมรรถนะของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน การเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๒ กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝัง ด้านปัญญา พัฒนาความคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเองเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้แบบบูรณาการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คู่คุณธรรมทั้งต้องพยายามนำกระบวนการจัดการ กระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้

มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น การบูรณาการการสอนแบบผู้สอนคนเดียว การบูรณาการแบบคู่ขนาน การบูรณาการแบบสหวิทยาการ และการบูรณาการ

การเรียนรู้แบบโครงงาน

๑.๒ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑.๒.๑ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยจำนวน ๕ สาระและ ๕ มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

○ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

○ มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

○ เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

○ สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

○ เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

○ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

○ มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้ สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

○ พุดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

○ สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ๑๑

○ เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้าน ของท้องถิ่นนำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

○ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

○ เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์

ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิด หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

○ พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพุด พุด ในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

○ เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาถิ่น คำภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์ และ ศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยคกรรม ประโยค ซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

○ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญวิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับ จากวรรณคดี วรรณกรรมและบทอาขยานพร้อมทั้งสรุปความรู้ ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง

๑.๒.๒ ความสำคัญของภาษาไทย

กรมวิชาการ (๒๕๔๔ ก : ๓ - ๖) กล่าวถึง ความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ทำให้สื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพโดย บันทึกเป็นวรรณคดีอันล้ำค่า ควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ให้สืบสานคงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึง มีความสำคัญ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาจนเกิดทักษะเพื่อให้ติดต่อระหว่างชนในชาติ ในที่นี้ยังได้ ประมวลผลความสำคัญของภาษาไทยไว้ ดังนี้

๑.๒.๒.๑ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เมื่อคนเรามีความคิด มีความรู้สึก มีอารมณ์ มีความต้องการ จึงมีความต้องการที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก เราก็จะใช้ภาษาในการสื่อ ความหมายไปสู่คนอื่นได้โดยการพุด การเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราวด้านความคิด ความรู้สึก ความต้องการ กับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่าน และการดู

๑.๒.๒.๒ ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่า ของบรรพบุรุษได้บันทึกลงและบอกเล่าต่อ ๆ กันมา คนรุ่นหลังสามารถแสวงหาความรู้เหล่านั้นได้โดย การฟัง การอ่านและการดู จากบุคคล จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการ คิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ จนเกิดเป็นความรู้ใหม่ ภาษายังเป็นเครื่องมือในการรับ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์จากคนรุ่นก่อน และจากสังคม เพื่อปลูกฝังและหล่อหลอมให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตามที่สังคมคาดหวัง

๑.๒.๒.๓ เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มี สันติสุขนั้น สมาชิกมีความเข้าใจอันดีต่อกัน การใช้ภาษาสื่อความหมายให้ชัดเจนย่อมจะก่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือของคนในสังคมไม่สร้างปัญหา และความแตกแยกในสังคม และอยู่ร่วมกันอย่าง สันติสุข

๑.๒.๒.๔ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ สังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคง เจริญ คนในสังคมจะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกัน เพราะคนไทยมีภาษาไทยเป็นภาษากลาง ยึดเหนี่ยวผูกพันให้เป็นเชื้อชาติเดียวกัน เกิดความเป็นเอกภาพของชาติ เป็นพลังทำให้เกิดความปรองดอง และร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

๑.๒.๒.๕ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการได้รับความจรรโลงใจในชีวิตอยู่เสมอ เช่น วัยเด็กก็ต้องการเสียงहे่กล่อม เมื่อโตขึ้นฟังเสียงเพลง ฟังนิทาน นิยาย บทกวี บันเทิงคดี คำอวยพร สุภาษิต ฯลฯ ซึ่งผู้ประพันธ์ได้สร้อยคำอันประณีต ไพเราะ และมีข้อคิดลึกซึ้งเป็นภาษาเรียงร้อยให้เกิดความจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน และผู้ฟัง

การสอนภาษาไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเสียงได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและปัญหาของสังคม เน้นการสอนภาษาในฐานะเครื่องมือของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง นอกจากนั้นยังต้องสอนภาษา เพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์ และประมวลคำมาพอที่จะสร้างความคิดให้ลึกซึ้ง

๑.๒.๓ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (๒๕๔๔ ก : ๕๓ – ๖๖) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์จุดหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนของบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้บอกความรู้แก่นักเรียน เป็นผู้สนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

๑.๒.๓.๑ เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง แบบโครงงาน แบบศูนย์การเรียนรู้ แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

๑.๒.๓.๒ คัดค้นเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ และนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

๑.๒.๓.๓ จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

๑) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีการวางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ลักษณะของโครงงานเป็นเรื่องของการศึกษาค้นคว้า ทดลอง ตรวจสอบสมมติฐาน โดยอาศัยการศึกษา วิเคราะห์ใช้ทักษะกระบวนการ

๒) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหรือแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวัน และอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

๓) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลาย วิธีการหนึ่ง คือ การใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้หมวดความคิด ๖ ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์ กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูด และวิธีการต่าง ๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิดลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรมในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิด อย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่

ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

๑.๓ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

๑.๓.๑ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท ๒.๑ ทักษะการเขียนได้กำหนดให้นักเรียนต้องเรียนเกี่ยวกับการเขียนอย่างเป็นกระบวนการ อันประกอบด้วย การเขียนสื่อสาร การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนรายงาน และการเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ จนเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีการเสริมแรงเพื่อจูงใจให้เขียนและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจนสามารถเขียนได้ดีและหลากหลาย ครูต้องใช้กลวิธีสอนที่น่าสนใจ โน้มนำนักเรียนให้มาสนใจในการเขียน และปฏิบัติการเขียนด้วยความพึงพอใจ เต็มใจ ผลงานของนักเรียนจึงจะสร้างความประทับใจและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ถวัลย์ มาศจรัส. ๒๕๕๖ : ๑๐-๑๑) กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ใน ๓ ประเภท ได้แก่

๑. ประเภทความเรียง ได้แก่ เรียงความ บทความ เรื่องเล่า จดหมาย บันทึก ฯลฯ

๒. ประเภทบันเทิงคดี ได้แก่ นิทาน หนังสือเด็ก เรื่องสั้น วรรณกรรมเยาวชน นวนิยาย ฯลฯ

๓. ประเภทสารคดี ได้แก่ สารคดีบุคคล สารคดีโอกาสพิเศษ สารคดีท่องเที่ยว สารคดีประวัติศาสตร์ สารคดีเด็ก สารคดีสตรี ฯลฯ

๑.๓.๒ ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีความสำคัญต่อชีวิตบุคคล และสังคม โดยสรุป ดังนี้

๑. ความสำคัญต่อชีวิต

๑.๑ เกิดภูมิปัญญาด้านสำนวนภาษาใหม่ๆ สำหรับการติดต่อสื่อสารได้ทันโลก ทันเหตุการณ์

๑.๒ เกิดอาชีพใหม่ๆจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เช่น นักโฆษณา นักเขียน นักเขียนบทวิทยุ โทรทัศน์ โฆษก พิธีกร ฯลฯ

๑.๓ เกิดการสืบสานรากเหง้าทางวัฒนธรรม ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การแสดง ฯลฯ

๒. ความสำคัญต่อบุคคล

๒.๑ พัฒนาสมองซีกขวาในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ

๒.๒ ทำให้เกิดภูมิปัญญา (Wisdom) ด้านต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ภูมิปัญญาด้านภาษา ภูมิปัญญาด้านเหตุผล ภูมิปัญญาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

๓. ความสำคัญต่อบุคคล

๓.๑ เกิดรูปแบบใหม่ในการติดต่อสื่อสารของคนในสังคมและระหว่างสังคมต่อสังคม

๓.๒ เกิดวัฒนธรรมและอารยธรรมใหม่ของการติดต่อสื่อสาร

๓.๓ เป็นการจุดประกายความคิดให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในสังคมที่มาจากความคิดความฝัน และจินตนาการในรูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์

๑.๓.๓ ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเป็นการส่งสารโดยการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารรับด้วยวิธีการอ่าน ถ้าผู้ส่งสารส่งได้ครบถ้วนถูกต้องตามกระบวนการสื่อสาร ผู้รับสารก็สามารถรับสารได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (๒๕๔๖ : ๕๕๙) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึงงานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน ด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเองหรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

สมบัติ มหารศ (๒๕๒๓ : ๗๕) การเขียนแบบสร้างสรรค์ (Creative Writing) คือการเขียนตามจินตนาการ ตามที่เข้าใจ หรือเขียนเรื่องราวจากสิ่งที่ได้ประสบพบเห็น หรือเขียนเริ่มต้น การเขียนเพื่อลำดับตามที่ตนมีความนึกคิด

อัจฉรา ชิวพันธ์ (๒๕๔๗ : ๓) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของ ตนเองมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

คำหมาย คนไค (๒๕๔๕ : ๖๓) กล่าวว่า การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ การคิดสังเคราะห์เพื่อสิ่งที่ดี หรือแปลกใหม่จากของเดิมที่มีอยู่ ผู้คิดต้องมีประสบการณ์คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และจินตนาการมาก่อน นั่น คือ สามารถคิดแยกส่วน และคิดส่วนรวมได้อย่างมีเหตุผล การคิดริเริ่มจึงเป็นการคิดที่รวมเอาการคิดทุกแบบมาผสมผสานกับ

จากความหมายต่างๆที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึงการเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ประสบการณ์ต่างๆ มาสร้างจินตนาการ มาประมวลความรู้เพื่อแสดงออกมาทางความคิดได้อย่างอิสระเสรี เป็นรูปแบบใหม่ไม่เหมือนใคร ด้วยภาษาที่มีลักษณะเฉพาะสละสลวยเพื่อสื่อสารให้บุคคลอื่นเข้าใจ

๑.๓.๔ หลักการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ย่างยากซับซ้อน เพราะนักเรียนต้องอาศัยประสบการณ์ ความประทับใจ ความต้องการ และความสามารถในการลำดับความคิดออกมาเป็นเรื่องราว และความสามารถในการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ครูเป็นผู้มี

บทบาทสำคัญยิ่งในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง อัจฉรา ชีวพันธ์ (๒๕๔๗ : ๙) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

๑. กำหนดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีจุดหมายที่ชัดเจน โดยคำนึงถึง จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับชั้นต่างๆ

๒. จัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้ต่างๆ ด้วย

๓. จัดกิจกรรมยากง่ายให้เหมาะกับผู้เรียน

๔. ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ และรักในการเขียน

๕. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ

กองเทพ เคลือบพณิชกุล (๒๕๔๒ : ๒๓) กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า ควร ประกอบด้วยคุณลักษณะ ๓ ประการ ดังนี้

๑. มีจินตนาการ ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงเขียนให้อ่านเกิด จินตนาการคล้อยตามผู้เขียน

๒. สำนวนภาษาดี ผู้เขียนต้องเลือกเฟ้นถ้อยคำนำมาเรียบเรียงให้ไพเราะสละสลวย และมีความหมายตรงตามที่ต้องการ

๓. มีคุณค่าทางจิตใจและสติปัญญา ผู้อ่านอ่านแล้วมีความคิด ความรู้สึกที่จรรโลง ความดีงามและมองโลกในแง่ดี

จากหลักการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะบรรลุผลตามต้องการนั้นครูผู้สอนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน จัดกิจกรรมที่หลากหลายตามความ สนใจของผู้เรียน มีความเป็นกันเอง จัดกิจกรรมที่มีความยากง่ายพอเหมาะและให้สอดคล้องกับการเรียนใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วย

๑.๔ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญของ นักเรียน ก่อให้เกิดนิสัยรักการอ่าน รักการค้นคว้า เพิ่มพูนทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์อย่างมีระบบ

๑.๔.๑ ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

น้อมศรี เคท (๒๕๓๖) อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ (๒๕๔๓ : ๕๗ - ๕๙) กล่าวว่า เมื่อครูได้สอนเนื้อหา แนวคิดหรือหลักการเรื่องใดเรื่องหนึ่งกับนักเรียน และนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจใน เรื่องนั้นแล้ว ขั้นต่อไปครูต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้มีความชำนาญคล่องแคล่ว ถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็วหรือที่เรียกว่าฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ

วรสุดา บุญยไวยโรจน์ (๒๕๓๖) อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ (๒๕๔๓ : ๕๗ - ๕๙) แบบฝึกหัด เป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจและฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้น แบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ ให้ครูทราบว่า ผู้เรียนหรือ ผู้ใช้แบบฝึกหัดมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมี จุดเด่นจุดด้อยที่ควรส่งเสริมหรือต้องปรับปรุงแก้ไขตรงไหนอย่างไร แบบฝึกหัด จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูทุก คนใช้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ

มะลิ อาจวิชัย (๒๕๔๐ : ๑๗) ได้ให้ทัศนะประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่ ดีมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึก ที่ดีเปรียบเสมือน ผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลง ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้

อย่างเต็มที่ และเพิ่มพูนความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (๒๕๔๕ : ๔๔) แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน บางวิชาแบบฝึก จะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

พินิจ จันทรชัย (๒๕๔๖ : ๒๗) แบบฝึกทักษะ หมายถึง งานกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูผู้สอนจัดให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วให้สามารถ นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปว่า แบบฝึกมีความสำคัญ เพราะเป็นการสอนที่สนุกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหลายๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความรู้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

บังอร แก่นจันทร์ (๒๕๔๔ : ๘๖) ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

- ๑) เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
- ๒) เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
- ๓) มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
- ๔) ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป
- ๕) เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
- ๖) เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี
- ๗) มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
- ๘) ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก
- ๙) ใช้หลักจิตวิทยา
- ๑๐) ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
- ๑๑) ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
- ๑๒) ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
- ๑๓) เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
- ๑๔) สามารถศึกษได้ด้วยตนเองได้

๑.๔.๒ จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสร้างแบบฝึกทักษะ

การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกมีควรละเลย เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ ต้องขึ้นกับปรากฏการณ์ของจิตและพฤติกรรมที่จะตอบสนองนานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นวิธีที่ดีที่สุดจากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ที่นักจิตวิทยา ได้ทำการค้นพบและทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กัน มีดังนี้

๑) ทฤษฎีการลองผิดลองถูกของ ธอร์นไดค์ ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ คือ กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ และกฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้น เพราะบุคคลกระทำซ้ำยิ่งทำมากความชำนาญจะเกิดขึ้นได้ง่าย ไพบูลย์ เทวรักษ์ (๒๕๔๐ : ๒๓)ได้กล่าวถึงกฎการฝึกหัดไว้ว่าการฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก ผู้สร้าง

แบบฝึกจึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่างๆในแบบฝึกให้ ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

๒) ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคล ให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่า จะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปได้ว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ โดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น การสร้างแบบฝึกตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ

๓) วิธีการสอนของกาเย่ มีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนและผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาจากง่ายไปหายาก

๔) แนวคิดของบลูม กล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่างๆได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

ดังนั้น การสร้างแบบฝึกจึงต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้าได้เรียนตามอัตราการเรียนของตนจะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น

๑.๔.๓ การสร้างแบบฝึกทักษะ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (๒๕๔๓ : ๘๐ – ๘๑) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างนั้นๆ จะเน้นสื่อการสอนในลักษณะเอกสาร แบบฝึกหัดเป็นส่วน สำคัญ ดังนั้น การสร้างแบบฝึกทักษะจึงควรมีความสมบูรณ์ที่สุดทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบและกลวิธีในการนำไปใช้ ซึ่งควรเป็นเทคนิคของแต่ละคน ในที่นี้จะขอเสนอแนะ ดังนี้

๑) พึงระลึกเสมอว่า ต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนการใช้แบบฝึก

๒) ในแต่ละแบบฝึก อาจมีเนื้อหาสรุปย่อ หรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้

๓) ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป

๔) คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก ต้องให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน

๕) ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติการสร้าง อาจนำหลักการของผู้อื่นหรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษาหรือนักจิตวิทยามาประยุกต์ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และสภาพการณ์ได้

๖) ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้ หากไม่มีคู่มือต้องมีคำชี้แจงขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจนแนบไปในแบบฝึกหัดด้วย

๗) การสร้างแบบฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชา รูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์

๘) การออกแบบชุดฝึก ควรมีหลากหลายไม่ซ้ำซาก ไม่ใช้รูปแบบเดียวเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะอย่างกว้างขวาง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

๙) การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้แบบฝึกนั้นน่าสนใจและยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนอีกด้วย

๑๐) การสร้างแบบฝึก หากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรสร้างในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน (รายละเอียดจากคู่มือการฝึกอบรมปฏิบัติการ “การผลิตเอกสารประกอบการสอน”) แต่จะเน้นความหลากหลายของแบบฝึกมากกว่า และเนื้อหาที่สรุปไว้จะมีเพียงย่อๆ

๑๑) แบบฝึกต้องมีความถูกต้องอย่าให้มีข้อผิดพลาดโดยเด็ดขาด เพราะเหมือนกับยื่นยาพิษให้กับลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำในสิ่งที่ผิด ๆ ตลอดไป

๑๒) คำสั่งในแบบฝึกเป็นสิ่งที่สำคัญที่มีควรมองข้าม เพราะคำสั่งคือ ประตูด่านใหญ่ที่จะไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จ คำสั่งจึงต้องสั้นกะทัดรัดและเข้าใจง่าย ไม่ทำให้ผู้เรียนสับสน

๑๓) การกำหนดเวลาในการใช้แบบฝึกแต่ละชุดควรให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน

๑๔) กระดาษที่ใช้ ควรมีคุณภาพเหมาะสมมีความเหนียวและทนทานไม่เปราะบางหรือขาดง่ายจนเกินไป

๑.๔.๔ ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

จूरितน์ สระหอม (๒๕๔๘ : ๔๙) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

๑) ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น

๒) วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด

๓) พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ ขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง

๔) สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้

๕) สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

๖) สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงอาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

๗) สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดทำเป็นตอนเป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

๘) นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องคุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

๙) ปรับปรุงแก้ไข

๑๐) รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

นิลวรรณ อักติ (๒๕๔๘ : ๕๕-๕๖) ได้กล่าวถึงหลักในการใช้แบบฝึกไว้ ดังนี้

๑. ก่อนการฝึกควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจเสียก่อน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและทราบเหตุผลที่ต้องฝึก การฝึกอย่างไม่เข้าใจความหมายอาจไม่ทำให้เกิดทักษะ

๒. การฝึกควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ภายใต้การแนะนำที่ดี

ถ้าฝึกทักษะผิดๆ จะทำให้เสียเวลาเป็นอย่างมากในการแก้ไข

๓. ช่วงเวลาการฝึกสั้น ๆ ด้วยแบบฝึกที่คัดเลือกแล้วเป็นอย่างดี จะมีประสิทธิภาพกว่าการฝึกช่วงยาวๆซึ่งผู้เรียนจะเบื่อหน่ายไม่สนใจ

๔. กิจกรรมการฝึกควรมีหลากหลาย นอกจากแบบฝึกหัดต่างๆอาจใช้เกมปัญหาหรือกิจกรรมอื่นๆ บ้าง

๕. การฝึกอย่างมีความมุ่งหมายจะเกิดประโยชน์มาก ถ้าผู้เรียนเห็นคุณค่าและความจำเป็นของสิ่งที่เรียนหรือฝึก โดยอาจใช้การทดสอบหรือวิธีการอื่นๆ เพื่อชี้ให้เห็นผลที่เกิดขึ้นภายหลังการฝึก

๖. การฝึกควรสัมพันธ์กับความมีเหตุผล ขณะฝึกควรให้ผู้เรียนใช้ความคิดหาเหตุผลควบคู่ไปด้วย

นิลวรรณ อักติ (๒๕๔๘ : ๕๕) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่ดี นอกจากจะคำนึงถึงหลักในการสร้างและหลักในการฝึกแล้ว จะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ ประกอบด้วย

๑. สำรวจปัญหาและความต้องการเมื่อจัดกิจกรรมไปแล้วว่าบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการที่จะพัฒนา

๒. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่า สร้างแบบฝึกทักษะเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร

๓. วิเคราะห์คำในแต่ละจุดประสงค์ว่า ประกอบด้วยคำหรือความหมายว่าอย่างไร คำใดมักจะมีปัญหาในการอ่านและเขียนรวบรวมคำเหล่านั้นไว้

๔. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของนักเรียนในแต่ละชั้นว่า เด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร จิตวิทยาการอ่านที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านประกอบด้วย

๔.๑ ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน

๔.๒ การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ กัน เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

๔.๓ กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้รับทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบให้ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน

๔.๔ การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงลำดับจากแบบฝึกง่ายและสั้นไปสู่เรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรสนหลายรูปแบบ

๕. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกทักษะว่าควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีกิจกรรมอะไรบ้างมีความยาวเพียงไร จะนำเสนอโดยใช้รูปภาพประกอบหรือไม่

๖. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด

๗. นำแบบฝึกทักษะนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตรงตามเนื้อหา เช่น ครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ ศึกษานิเทศก์ เป็นต้น หรือนำไปทดลองกับนักเรียน จำนวน ๑- ๕ คน เพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

๘. จัดพิมพ์แบบฝึกทักษะ เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้เสริมกิจกรรมการเรียนรู้

จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าว เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของแบบฝึกหัด หรือแบบฝึก จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้ กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น

ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น แบบฝึกจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔.๕ ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

มะลิ อาจิวชัย (๒๕๔๐ : ๑๗) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

๑. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
๒. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
๓. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีที่สุดตาม

ความสามารถของตนเอง

๔. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
๕. ฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
๖. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่นๆ

๗. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ทักษะการฝึกที่ช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำๆในเรื่องที่เรียน

อดุลย์ ภูปลี (๒๕๓๙ : ๒๔ – ๒๕) อ้างถึงใน ชาลีสา พรหมทรัพย์ (๒๕๔๘ : ๔๖) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

๑. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
๒. ช่วยให้จดจำเนื้อหาและคำศัพท์ต่างๆได้คงทน
๓. ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะเรียน
๔. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
๕. สามารถทำแบบฝึกหัด ทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้
๖. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
๗. ทำให้ครูประหยัดเวลา
๘. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไทยไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า แบบฝึกช่วยให้การฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียน สามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนบทเรียนและผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย นักเรียนรู้คำศัพท์และความหมายได้กว้างขวางยิ่งขึ้น นำแบบฝึกไปแก้ปัญหากการอ่านการเขียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้ แบบฝึกถือว่าเป็นอุปกรณ์การเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนรู้และประเมิน ผลนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มากขึ้น

๒. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อุทุมพร จันทรอด (๒๕๔๗ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมสำรวจตลาด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านลาดใหญ่ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมสำรวจตลาด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านลาดใหญ่ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ใน ๓ ประเด็นหลัก ดังนี้ ๑. การใช้ภาษา ๒. การใช้จินตนาการ ๓. การเสนอแนวความคิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านลาดใหญ่ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๒๔ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑๘ แผน แบบฝึกทักษะการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน ๒๐ แบบฝึก แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม การเรียนการสอน แบบบันทึกอนุทิน แบบสอบถาม แบบประเมินหนังสือ เล่มเล็ก ผลการศึกษาปรากฏว่า การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากประเด็นที่ศึกษา เรื่องการใช้ภาษา จินตนาการ การเสนอแนวความคิด นักเรียนผ่านน้อยที่สุดในการดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ ๑ และวงรอบที่ ๒ ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงรอบที่ ๒ มีการพัฒนาเพราะจำนวนนักเรียนผ่านมากขึ้นตามลำดับ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับกระบวนการฝึกทักษะ นักเรียนมีประสบการณ์ และผ่านกระบวนการฝึกมากขึ้นจะมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น

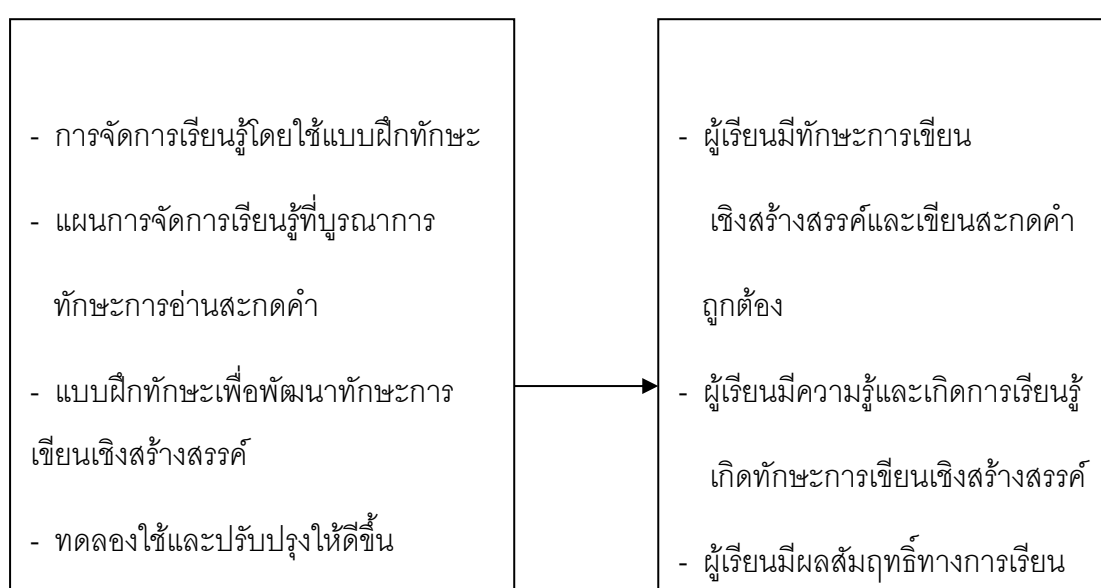
ณ ภัทร สระประเทศ (๒๕๔๔ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเทศบาลสามเหลี่ยม เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลสามเหลี่ยม เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน ๔๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ชุดการสอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน ๗ ชุด แผนการสอน จำนวน ๑๔ แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒ ชุด ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ ๙๐.๔๕ / ๙๓.๘๒ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีคะแนน การเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

พัชรา อภิชาติมานนท์ (๒๕๔๓ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการเขียนเรียงความ เชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวิดีโอเป็นสื่อ การสอนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาพัฒนาการ การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวิดีโอเป็นสื่อการสอน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๔๐ จำนวน ๖๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แถบบันทึกเสียง แถบวิดีโอและแผนการสอน ผลการศึกษา

พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม มีทักษะการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ในระดับที่สูงขึ้น ทั้ง ๒ กลุ่มมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .๐๕

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ผู้ศึกษาได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม การเรียนจากเรื่องราวตามจินตนาการหรือเรื่องราวเชิงเพื่อฝัน นิทาน การร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ การสอนใช้เกมและสื่อการสอนต่างๆ แบบฝึกที่สร้างอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้อย่างมีความสุข ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ผู้รายงานได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการรายงานครั้งนี้

แผนภาพที่ ๑ กรอบแนวคิดในการรายงานการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ที่มา ผังมโนทัศน์การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้วิจัย

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกด โดยใช้กระบวนการบันได ๔ ขั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามรายละเอียด ดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
๔. แบบแผนการวิจัยและขั้นตอนการวิจัย
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากร

ประชากรในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ของโรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง)อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ จำนวน ๑ ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ๒๑ คน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ของโรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง)อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ จำนวน ๑ ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ๒๑ คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มี ๓ ชนิด ประกอบด้วย

๑. แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน ๒ แบบฝึก
๒. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นชนิดเขียนตอบ จำนวน ๒ ฉบับ

๓. แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ กระบวนการบันได ๔ ขั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ จำนวน ๑ แผน

๓. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

๑. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ดังนี้

๑.๑ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๑.๒ ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากแนวทางการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๑.๓ ศึกษาสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐาน และตัวชี้วัด (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖) จากแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๑.๔ ศึกษาวิธีการ หลักการ ทฤษฎี และเทคนิควิธีการสร้าง แบบฝึกทักษะภาษาไทย จากเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๕ สร้างแบบฝึกทักษะและนำแบบฝึกทักษะการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ได้มาสอน โดยใช้คู่มือแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการสอนตามปกติกับนักเรียน จำนวน ๓ ชั่วโมง

๑.๖ หลังจากทดลองใช้แบบฝึกทักษะการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คู่กับแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นแล้ว นำแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้วิเคราะห์การเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ หมายถึง คะแนนของกระบวนการเรียนต่อคะแนนสอบหลังเรียน

๘๐ ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ

๘๐ ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละของการทดสอบหลังเรียน

๒. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ เป็นแบบทดสอบแบบเขียนตอบ จำนวน ๒ ฉบับ โดยมีวิธีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ศึกษาหลักสูตร คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

๒.๒ ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบ จากหนังสือการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เทคนิคการเขียนข้อสอบ และศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ (สมนึก ภัทธิยธนี, ๒๕๔๖ : ๑๘๓ - ๒๑๒)

๒.๓ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๒.๔ สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบทดสอบพร้อมกับแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๑.๙.๑ - ๑.๙.๓ เพื่อทำการประเมิน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +๑ เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน ๐ เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -๑ เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นไม่สามารถวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

๒.๕ นำแบบประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC (Item Objective Congruence) ตามวิธีของ

โรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) (สมนึก ภัทธิยธนี, ๒๕๔๖ : ๑๖๖-๑๖๗) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยใช้ค่า IOC ตั้งแต่ .๐๕ ถึง ๑.๐๐ ผลปรากฏว่า ข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ทั้งหมด ซึ่งมีค่า IOC ตั้งแต่ .๐๖ ถึง ๑.๐๐

๒.๖ นำข้อสอบที่ได้ผ่านการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง) อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ จำนวน ๒๑ คน

๒.๗ นำกระดาษคำตอบที่ได้มาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อถูกได้ ๑ คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ ได้ ๐ คะแนน

๔. แบบแผนการวิจัยและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

๑. แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi – experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre – test Post – test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ , ๒๕๓๘ : ๒๔๙) โดยมีลักษณะการทดลองดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ ๑ แบบแผนการทดลองแบบแบบ One Group Pre – test Post – test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T _๑	X	T _๒

T_๑ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้

T_๒ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

๒. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๒๑ คน ใช้เวลาในการทดลอง ๕ ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

๒.๑ ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านคลองห้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน ๒ ชุด

๒.๒ ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน ๓ แผน พร้อมทั้งเก็บคะแนนจากการทำงานกลุ่มและจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนทุกครั้งระหว่าง

๒.๓ เมื่อดำเนินการสอนครบทุกแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post – test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฉบับเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองห้า(พฤษภาณุราษฎร์บำรุง)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามเกณฑ์มาตรฐาน
๘๐/๘๐

๒. วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน
เรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สมนึก ภัททิยธนี (๒๕๔๖ : ๒๒๐)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

๒. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

๒.๑ ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร P บุญชม ศรีสะอาด (๒๕๔๕ : ๑๐๔)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

๒.๒ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตร บุญชม ศรีสะอาด
(๒๕๔๕ : ๑๐๕)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

๓. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้สูตร E_1 / E_2 เษขญ กิจระการ (๒๕๔๕ : ๔๖-๕๑)

$$\text{สูตร ๑} \quad E_1 = \frac{\sum X / N}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน
 A แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทุกชิ้นรวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตร ๒} \quad E_2 = \frac{\sum F / N}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนเรียนของผลลัพธ์หลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๑. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
๒. ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้รายงานได้กำหนด ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้น ดังนี้

- ตอนที่ ๑ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒
- ตอนที่ ๒ วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒

ตารางที่ ๒ คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ คะแนนการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน คะแนนประเมิน การ
ทดสอบเขียนตามคำบอกและคะแนนทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

เลขที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนน ทดสอบ หลังเรียน
		ทดสอบการ เขียนตามคำ บอก ๓ ครั้ง	การทำแบบฝึกทักษะ ๓ ชุด	รวม	
	๓๐ คะแนน	๓๐ คะแนน	๓๐ คะแนน	๖๐	๓๐ คะแนน
๑	๑๘	๒๖	๒๕	๕๑	๒๓
๒	๑๗	๒๕	๒๔	๔๙	๒๕
๓	๑๘	๒๘	๒๘	๕๖	๒๘
๔	๑๔	๒๓	๒๔	๔๗	๒๓
๕	๑๕	๒๒	๓๐	๕๒	๒๔
๖	๑๔	๒๖	๒๘	๕๔	๒๕
๗	๑๖	๒๔	๒๖	๕๐	๒๕
๘	๑๗	๒๔	๒๖	๕๐	๒๒
๙	๑๖	๒๓	๒๗	๕๐	๒๓
๑๐	๑๖	๒๔	๓๐	๕๔	๓๐
๑๑	๑๘	๒๖	๓๐	๕๖	๓๐
๑๒	๑๕	๒๕	๒๕	๕๐	๒๕
๑๓	๑๕	๒๔	๒๔	๔๘	๒๒
๑๔	๑๖	๒๐	๒๓	๔๓	๒๓
๑๕	๑๘	๒๓	๒๕	๔๘	๒๒
๑๖	๑๗	๒๔	๒๑	๔๕	๒๒
๑๗	๑๕	๒๕	๒๔	๔๙	๒๖
๑๘	๑๘	๒๓	๒๖	๔๙	๒๔
๑๙	๑๖	๒๒	๒๔	๔๔	๒๒
๒๐	๑๘	๒๕	๒๘	๕๓	๒๔
๒๑	๑๙	๒๖	๓๐	๕๖	๒๔
รวม	๓๔๖	๕๐๘	๕๔๘	๑๐๑๐	๕๓๗
$\bar{X}$	๑๖.๕๗	๒๔.๑๙	๒๖.๑๐	๔๘.๑๐	๒๕.๕๗
ร้อยละ	๕๕.๙๒	๘๐.๖๓	๘๖.๙๘	๘๐.๑๖	๘๕.๒๔

จากตารางที่ ๒ พบว่า คะแนนระหว่างเรียน จากการประเมินการเขียนตามคำบอกและคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔๘.๑๐ จากคะแนนเต็ม ๑๐๑๐

คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๖ นั่นคือ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีร้อยละประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_๑$) เท่ากับ ๘๐.๑๖ และการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔๘.๑๐ จากคะแนน ๓๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๖ นั่นคือ การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีร้อยละของประสิทธิภาพของผลลัพธ์($E_๒$) เท่ากับ ๘๕.๒๔ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตามคำบอกในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๑๖ / ๘๕.๒๔

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐

ตารางที่ ๓ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐

รายการคะแนน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_๑$)	๑๐	๖๐	๔๘.๑๐	๘๐.๑๖
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E_๒$)	๑๐	๓๐	๒๕.๕๗	๘๕.๒๔
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ($E_๑$ / $E_๒$) มีค่าเท่ากับ ๘๐.๑๖ / ๘๕.๒๔				

จากตารางที่ ๓ พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_๑$) มีค่าเท่ากับ ๘๐.๑๖ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E_๒$) มีค่าเท่ากับ ๘๕.๒๔ ดังนั้น ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ($E_๑$ / $E_๒$) มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๑๖ / ๘๕.๒๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะและเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการบันได ๔ ขั้น
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

๑. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
๒. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๔. การดำเนินการวิจัย
๕. สรุปผล
๖. อภิปรายผล
๗. ข้อเสนอแนะ

๑. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๒. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง) อำเภอลองหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ห้อง จำนวนนักเรียน ๒๑ คน

๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ๔ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง) อำเภอลองหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ห้อง จำนวนนักเรียน ๒๑ คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มี ๓ ชนิด ประกอบด้วย

๑. แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน ๒ แบบฝึก
๒. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นแบบเขียนตอบ จำนวน ๒ ชุด
๓. แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน ๓ แผน

๔. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง ใช้เวลาวิจัยในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๕ ชั่วโมง รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ โรงเรียนคลองห้า (พฤษชัยราษฎร์บำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑

๒. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดลองสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน ๓ แผน พร้อมทั้งเก็บคะแนนจากการทำงานกลุ่มและจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนทุกครั้ง

๓. ทดสอบหลังเรียน (Post -test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ฉบับเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองห้า(พฤษชัยราษฎร์บำรุง)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑

๕. สรุปผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

๑. แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.83 / 83.67$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่กำหนดไว้

๒. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า ผลจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้น และทำให้ได้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่เน้นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

๖. อภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นำผลมาอภิปรายได้ ดังนี้

๑. การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.16 / 85.24$ หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินการทำกิจกรรมกลุ่ม และการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน ๑ แผน คิดเป็นร้อยละ 80.16 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.24 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

๑.๑ การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง ตรวจสอบแก้ไข และผ่านการประเมินความเที่ยงตรง ตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสม

๑.๒ การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปทดลองจริง ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบปัญหาระหว่างการทดลอง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ก่อนการทดลองใช้จริง เพื่อให้มีความเหมาะสมและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๓ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น น่าสนใจ จึงทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน ตั้งใจทำแบบฝึกทักษะ จนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีคุณภาพมากขึ้น

ด้วย เหตุผลดังกล่าว จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณ ภัทร สระประเทศ

(๒๕๔๔ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเทศบาลสามเหลี่ยม เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเทศบาลสามเหลี่ยม เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน ๔๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ชุดการสอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน ๗ ชุด แผนการสอน จำนวน ๑๔ แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒ ชุด ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ ๙๐.๔๕ / ๙๓.๘๒ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ สอดคล้องกับ พัชรา อภิชาติมานนท์ (๒๕๔๓ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

๕ โดยใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวีดิทัศน์ เป็นสื่อการสอน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาพัฒนาการการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวีดิทัศน์เป็นสื่อการสอน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๔๐ จำนวน ๖๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แถบบันทึกเสียง แถบวีดิทัศน์และแผนการสอน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม มีทักษะการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ในระดับที่สูงขึ้น ทั้ง ๒ กลุ่ม มีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .๐๕

๒. ผลการเรียนรู้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ /๒ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ ๒๑.๑๐ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ ๕๕.๖ จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๖๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ ๘๐ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน นั่น คือ การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ อุทุมพร จันทรอด (๒๕๔๗ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมสำรวจตลาด นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านลาดใหญ่ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมสำรวจตลาด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านลาดใหญ่ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ใน ๓ ประเด็นหลัก ดังนี้ ๑. การใช้ภาษา ๒.การใช้จินตนาการ ๓.การเสนอแนวความคิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านลาดใหญ่ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๒๔ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑๘ แผน แบบฝึกทักษะการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน ๒๐ แบบฝึก แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน แบบบันทึกอนุทิน แบบสอบถาม แบบประเมินหนังสือเล่มเล็ก ผลการศึกษา ปรากฏว่า การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากประเด็นที่ศึกษา เรื่องการใช้ภาษา จินตนาการ การเสนอแนวความคิด นักเรียนผ่านน้อยที่สุดในการดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ ๑และวงรอบที่ ๒ ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงรอบที่ ๒ มีการพัฒนาเพราะจำนวนนักเรียนผ่านมากขึ้นตามลำดับ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับกระบวนการฝึกทักษะนักเรียนมีประสบการณ์และผ่านกระบวนการฝึกมากขึ้นจะมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น สอดคล้องกับวิจัยของ สมพร ขวาทไทย (๒๕๔๗:๑๐๐- ๑๐๑) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะการเขียนจดหมาย โดยใช้แผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสหราษฎร์นุเคราะห์ อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๒๙ คน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๙๐.๑๖ / ๘๙.๒๐ ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ ๐.๘๔๖๙ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จุฑารัตน์ เรือนใหม่ (๒๕๔๘ : ๘๙) ได้ศึกษาทักษะการเขียนเรียงความ ด้วยแผนที่ความคิดชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๗ โรงเรียนบ้านหนองไทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔ จำนวน ๑๕ คน เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๖ แผน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินทักษะการเขียนเรียงความ แบบทดสอบย่อย และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย ๐.๘๙๑ แสดงว่า นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ ร้อยละ ๘๙.๑๐ แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๙.๑๐ / ๘๙.๐๐

๗. ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อค้นพบจากผลการดำเนินการทดลอง สรุปเป็นข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

๑.๑ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะการคิดสำหรับนักเรียน ระยะแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนยังมีความสับสน ความรู้สึกกังวล ครูต้องคอยแนะนำ ช่วยเหลือ อย่างใกล้ชิด

๑.๒ การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ครูควรให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อระดมความคิด เชื่อมโยงความคิด และจัดระบบความคิดภายในกลุ่มให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนแต่ละคน เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกด้วยตนเองให้มากที่สุด

๑.๓ การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ครูควรเตรียมตัวอย่าง เอกสาร หนังสือ ใบความรู้หรือ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้มากๆ สำหรับให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า เพื่อฝึกให้นักเรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมีนิสัยรัก การอ่าน ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกเขียนในรูปแบบต่างๆ ให้ได้มากที่สุด

๒. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยแบบฝึกทักษะในกลุ่มสาระ/ เนื้อหาอื่นๆ ที่นักเรียนสนใจและในระดับชั้นอื่นๆ

๒.๒ ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะกับเทคนิคการสอนอื่นๆ

๒.๓ ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หรือแผนการจัดการเรียนรู้ บูรณาการ เพื่อพัฒนาการอ่าน คติวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นอื่นๆ

ภาคผนวก

4.ให้นักเรียนแต่งประโยคสั้นๆ ให้ได้มากที่สุดโดยใช้คำที่กำหนดให้อย่างน้อย 2 คำขึ้นไป แล้วนำคำอื่นมาประสมได้ ในเวลา 5 นาที คะแนนเต็ม 6 คะแนน

ตัวอย่าง โจร ตำรวจ ธนาคาร

ประโยค โจรปล้นธนาคาร ตำรวจจับโจร

ตำรวจไปเบิกเงินที่ธนาคาร ในธนาคาร

มีตำรวจ

ปากกา ครู นักเรียน

ประโยค

1. ครูยื่นปากกาให้นักเรียน ✓
2. ครูสอนให้นักเรียน ✓
3. นักเรียนทำปากกา ✓
4. ครูขอข้อสอบให้นักเรียน ✓
5. นักเรียนขายปากกา ✓
6. ครูพานักเรียนไปโสมบอล ✓
7. นักเรียนซื้อปากกาจากคุณลุงให้ครู ✓
8. ครูไปบ้านนักเรียน ✓
9. นักเรียนทำปากกาขาย ✓
10. ครูซื้อโสมบอลให้นักเรียน ✓
11. นักเรียนไปเยี่ยมปากกาครู ✓

5.ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกจากภาพที่กำหนดให้ ในเวลา 5 นาที คะแนนเต็ม 6 คะแนน

คำตอบ

น้ำท่วม ที่ล้นธรรมชาติทำให้เกิดจากหลายสาเหตุจากสภาพอากาศ
หรือจากกิจกรรมของมนุษย์ทั้งนี้และสิ่ง หรือสิ่งอื่น ซึ่งล้นธรรมชาติดังกล่าวก็ได้อา
จะเกิดจากทั้งสิ่งหรือการกระทำของมนุษย์

ปัญหาใหญ่จริง ๆ เลยในสิ่งนี้ก็คือ จะต้องมีเสียเงิน ซึ่งคนส่วนใหญ่จะ
ไม่สนใจไป ลงทุนในสิ่งอื่นที่เห็นว่า ปลอดภัยกว่า แต่ถ้าหากเราไม่สนใจในสิ่งอื่นที่
เหมาะสมเสียเลย

อีกด้านหนึ่งก็ว่าได้ ในเรื่องของน้ำท่วมที่น้ำท่วมเสียไป อย่างน้อย
หากเราต้องมาทำในสิ่งนี้ด้วยดีละ

(Handwritten signature in red ink)

ชื่อ ด.ญ. แอปเปิ้ล

นามสกุล จิ๋ว

ชั้น ป.4/2 เลขที่ 20.

เขียนเรื่องสร้างสรรค์

ใบงานที่

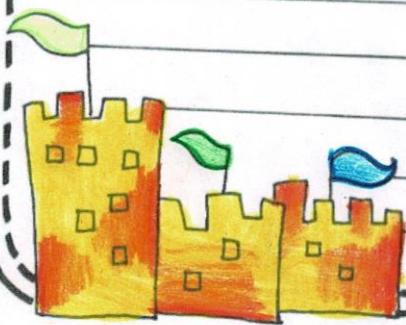
Lookkrop

ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามประเด็นที่กำหนดให้สร้างสรรค์ และน่าสนใจ

หากฉันมีเวทมนตร์ ฉันจะ.....

หากฉันมีเวทมนตร์ฉันจะ
ขอให้คุณพ่อคุณแม่ คุณครู
มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีความสุข
มากๆ และขอขงกันด้วยนะคะ

Sim (19/)

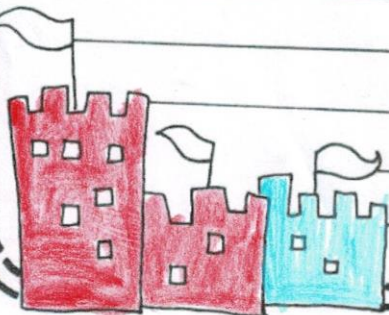
ชื่อ ด.กานดา นาคดี นามสกุล เส่งคำดี ชั้น ๒/๒ เลขที่ ๒

เขียนเรื่องสร้างสรรค์ ใบงานที่ Lookkrop

ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามประเด็นที่กำหนดให้สร้างสรรค์ และน่าสนใจ

หากฉันมีเวทมนตร์
ฉันจะ.....

ฉันก็จะทำให้เมืองมีความสงบและมี
โศกนาฏกรรม และจะไม่ให้มีใครอยู่ในน้ำ
เมืองของเราและไม่ให้เกิดสงคราม
และฉันจะให้ครูร่างกายแข็งแรงให้โศกนาฏกรรม
และฉันจะให้ครูอยู่ยืนนานพวกเรา
ป.๑ ขอให้ตัวเองสะอาดและอยู่โรงเรียนให้
ขอให้พ่อแม่ร่างกายแข็งแรงอยู่ยืนนาน

ชื่อ อ.ช. วัฒนาธิป

นามสกุล สหทัยพงษ์

ชั้น 4/2 เลขที่ 3

เขียนเรื่องสร้างสรรค์

ใบงานที่

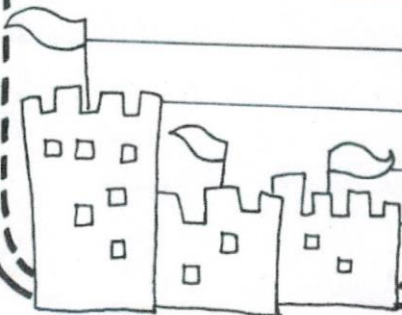
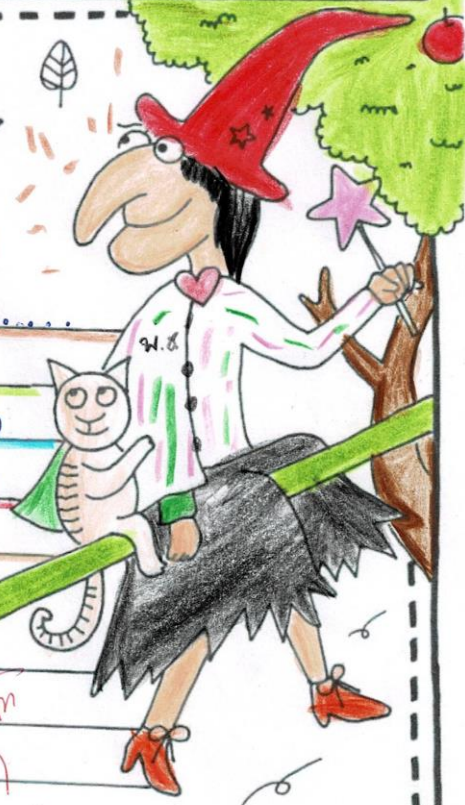
Lookkrop

ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามประเด็นที่กำหนดให้สร้างสรรค์ และน่าสนใจ

หากฉันมีเวทมนตร์ ฉันจะ.....

หาก ฉัน มีเวทมนตร์ ฉันจะทำตามสิ่งที่ฝัน.....
 สิ่งทีฉันฝันก็คือ การทำอาหารให้มากกว่านี้
 แล้ววันหนึ่งฉันก็ได้เวทมนตร์มา ฉันขอพร 2 ข้อ
 ข้อ 1. ฉันขอให้โลกนี้มีความสุขไม่มีขโมยมีแต่
 สิ่งดี ๆ เข้ามา

2. ขอให้คนในโลกนี้ ร่ำรวย ๆ เป็นสุข

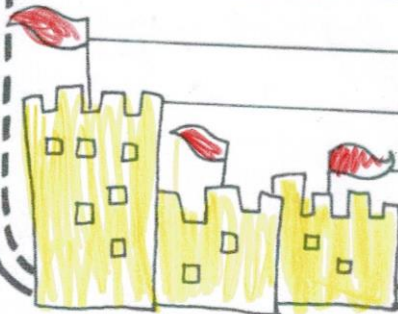
ชื่อ ด.ญ. ชราทิพย์ นามสกุล เกตุธำรง ชั้น ป.4/2 เลขที่ 25
 เขียนเรื่องสร้างสรรค์ ในงานที่ Lookkrop

ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามประเด็นที่กำหนดให้สร้างสรรค์ และน่าสนใจ

หากฉันมีเวทมนตร์
 ฉันจะ....

ฉันอยากให้ตัวเองมีความสุขในสิ่งที่ฉันเลือก
 ขอให้พ่อแม่ช่วยอยากให้พ่อแม่มีความสุข สุขภาพ
 แข็งแรง ขอให้คุณครูทุกคนมีความสุข แข็งแรง

18

ชื่อ ด.ณ. พิชิต

นามสกุล รอดสง

ชั้น ป.๗/๒ เลขที่ 16

เขียนเรื่องสร้างสรรค์

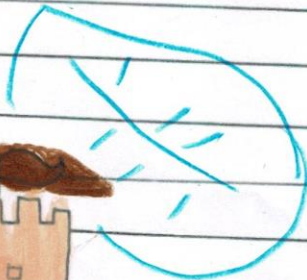
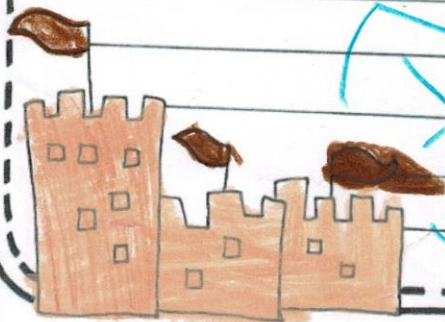
ใบงานที่

Lookkrop

ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามประเด็นที่กำหนดให้สร้างสรรค์ และน่าสนใจ

หากฉันมีเวทมนตร์ ฉันจะ.....

ถ้าฉันมีเวทมนตร์ฉันจะบอกให้พ่อแม่มีแต่ความสุข
 และไม่มีเจ็บป่วย ไม่แก่ เมื่อพ่อแม่เป็นสาวอยู่กัน
 ตลอดชีวิต ถ้าฉันอยู่ ข้อสอง ขอให้ครอบครัวมีแต่
 เงินทองไหลมาเทมา ข้อสาม ขอให้คน
 ที่สอนมีความสุข ตลอดชีวิต อยู่ ยาวนาน
 ข้อสี่ ขอให้ฉันมีความสุข อยู่ กับครอบครัว
 ตลอดกาล ข้อห้า ฉันขอให้มันเกิดพร
 ในโลกนี้ ทุกคน ข้อหก ขอให้ฉันมีเพื่อนให้ไป
 เล่น พ่อ แม่

10
 10

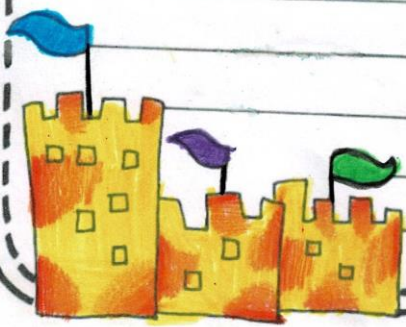
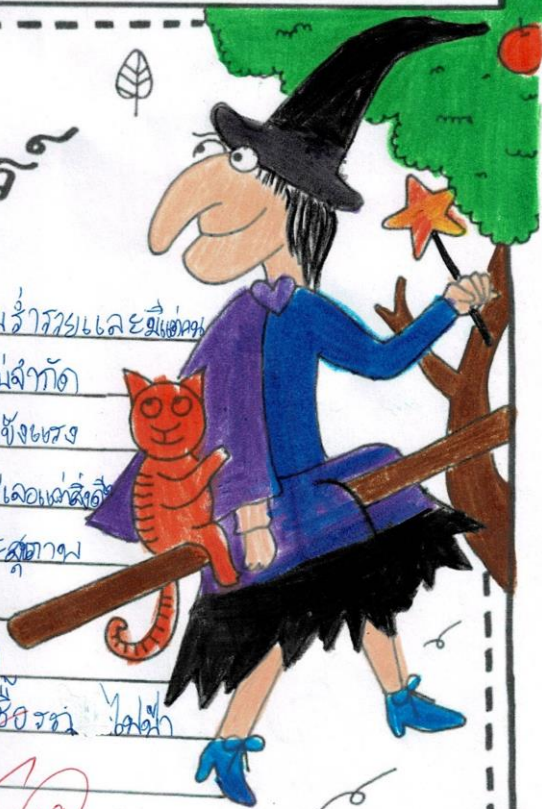
ชื่อ ด.ช.กรรวิ นามสกุล จิราวัตร ชั้น 4/2 เลขที่ 24

เขียนเรื่องสร้างสรรค์ ใบงานที่ Lookkrop

ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามประเด็นที่กำหนดให้สร้างสรรค์ และน่าสนใจ

หากฉันมีเวทมนตร์ ฉันจะ.....

หากฉันมีเวทมนตร์ฉันจะ 1 ฉันจะให้สังคมไร้โรคและไข้หวัด
2 ฉันจะมีความสุขทำทุกอย่าง 3 ฉันจะมีความสุขและสุขภาพแข็งแรง
4 ฉันจะให้ทุกคนมีความสุขและสุขภาพแข็งแรง
5 ฉันจะให้ทุกคนมีความสุขและสุขภาพแข็งแรง
6 ฉันจะให้ทุกคนมีความสุขและสุขภาพแข็งแรง

19

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ฉบับที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑.แนวการเขียนตอบ

๑.๑ กา กง กาง กก กน กาน โก โกง โจน ก้น งา งก งง งาน โง โจน โงง โงก
 นา โน นก นาง นาน โนน นาก ตา โต ตก ตง โตก โตน ตาน ต้น โต้ง
 ตันกก ตันโก

๑.๒ กลอง กล่อง กอง ลอง รong ร้อง ปอง งอ ง้อ กาย ก่าย ลูก ลูก ูง กล ชล ร่าย ก้อย
 กล้า ก้อง กร้อย ยก รก ปลุก ง่าย งก ถอย ย่ำ ยาง ย่าง ยอง ย่อง ยอ ย่อ ปลอก
 ลอก ออก ปรก ปลาย

ระดับคะแนน	คำที่จินตนาการ
๓	เขียนคำได้ ๒๐ คำขึ้นไป
๒	เขียนคำได้ ๑๐ - ๑๙ คำ
๑	เขียนคำได้ ๑- ๑๐ คำ
๐	เขียนคำไม่ได้ เลย

๒.แนวการเขียนตอบ

๒.๑ อ้อย น้ำตาลทราย น้ำตาลปีบ น้ำเชื่อม น้ำผลไม้ น้ำมะพร้าว น้ำส้ม น้ำลำไย น้ำป่น
 ลูกอม น้ำหวาน มะขามหวาน นม ขนมหสังขยา กล้วยบัวต๋อ ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง

๒.๒ ลูกฟุตบอล เงินเหรียญ ผาขวด ลูกปิงปอง นาฬิกา ลูกแก้ว ลูกตา ลูกโลก ลูกตะกร้อ
 ลูกบาสเกตบอล ปากกล้วย จาน แหวน มะนาว

ระดับคะแนน	คำที่คิดได้
๓	เขียนคำได้ ๒๐ คำขึ้นไป
๒	เขียนคำได้ ๑๐ - ๑๙ คำ
๑	เขียนคำได้ ๑- ๑๐ คำ
๐	เขียนคำไม่ได้ เลย

นำเสนอสารคนที่บ้านถูกน้ำท่วม เสียใจเหลือเกิน เราควรช่วยเหลือเพื่อนๆ
 ไม่เคยมีเหตุการณ์น้ำท่วมหนักขนาดนี้ อนิจจาประชาชนชาวไทย โถไม่น่าเลย
 เกณฑ์การให้คะแนน เขียนได้เหมาะสมให้ข้อความละ ๑ คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ฉบับที่ ๒ การเขียนเรื่อง
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ระดับคะแนน ประเด็น	ดีมาก ๔	ดี ๓	พอใช้ ๒	ปรับปรุง ๑
๑. รูปแบบ	องค์ประกอบครบ - มีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป ครบและสมบูรณ์	องค์ประกอบ ไม่ครบ - มีเนื้อเรื่อง ขาด คำนำ หรือสรุป	องค์ประกอบ ไม่ครบ - มีแต่เนื้อเรื่องที่ สมบูรณ์ ขาดคำนำ และสรุป	องค์ประกอบ ไม่ครบ เนื้อเรื่องไม่ สมบูรณ์
๒. เนื้อเรื่อง	- เขียนเรื่องได้ตรงกับ ชื่อเรื่อง - เรียงลำดับเหตุการณ์ ได้อย่างต่อเนื่องชัดเจน - สอดแทรกแนวคิด ที่ เป็นประโยชน์ ในเชิงสร้างสรรค์	- เขียนเรื่องได้ตรงกับ ชื่อเรื่อง - เรียงลำดับ เหตุการณ์ ได้อย่างต่อเนื่อง - สอดแทรกแนวคิดที่ เป็นประโยชน์	- เขียนเรื่องได้ตรงกับ ชื่อเรื่อง - เรียงลำดับเหตุการณ์ ได้ - ไม่มีการสอดแทรก แนวคิดที่เป็นประโยชน์	- เขียนเรื่องไม่ตรง กับชื่อเรื่อง - เรียงลำดับ เหตุการณ์ วกวน - ไม่มีการสอดแทรก แนวคิดที่เป็น ประโยชน์
๓. การใช้ภาษา	- เขียนสะกดคำถูกต้อง - ใช้สำนวน ถ้อยคำ ถูกต้องเหมาะสม สละสลวยงดงาม เชื่อมโยงภาษาได้ดี - สื่อความหมายได้ ชัดเจน	- เขียนสะกดผิดไม่เกิน ๕ คำ - ใช้สำนวนถ้อยคำ ถูกต้องเหมาะสม - สื่อความหมายได้	- เขียนสะกดคำผิดไม่ เกิน ๑๐ คำ - ใช้ถ้อยคำเหมาะสม - สื่อความหมาย ไม่ชัดเจน	- เขียนสะกดคำผิด เกินกว่า ๑๐ แห่ง - ใช้ถ้อยคำไม่ เหมาะสม - สื่อความหมาย ไม่ได้
๔.นิสัยที่ดี ในการเขียน	- สะอาดเรียบร้อย - ตัวหนังสือ อ่านง่าย สวยงาม - ทันเวลา	- สะอาดเรียบร้อยแต่มี รอยลบ ขูดฆ่าไม่เกิน ๓ แห่ง - ตัวหนังสืออ่านง่าย	- มีรอยลบ ขีดฆ่าไม่เกิน ๕ แห่ง - ตัวหนังสืออ่านยาก	- มีรอยขีดฆ่า มากกว่า ๕ แห่ง - ตัวหนังสือ อ่านยาก